

Ματάζε κοιμόταν άκοιμα, μιά άξαφνα τιά άλογα στάθηκαν, τó κάρρο έτρεξε κι' ó Ματάζε έβρυνος. Άνοιξε τιά μάτια του, μιά δέν μπορούσε νά καταλάβη ποιό βρισκότανε. Είδε πως τ' άλογά του είχαν σταματήσει μπροστά σ' ένα ψηλό σπίτι με μεγάλα παράθυρα που έφεγγαν—γιατί είχε γυλισίσει πάνω— κι' άκουσε φωνές πολλές μέσα απ' τó σπίτι έξω. Τήν ίδιη στιγμή, μιά νέα γυναίκα πρόβαλε στην πόρτα.

—Τι χωριό είναι αυτό εδώ; ρώτησε ó ματάζης Ματάζε. "Έξω απ' τó δρόμο μου!.."

—Τó χωριό είναι πιο πέρα, απάντησε ή γυναίκα. "Εδώ είναι τó γέμι τού Άντιμωβó. Μα, μιά που ήρθες ίσαμ' εδώ, έπιτα μέσα. Έξωμει ό,τι χωριάσεται για νά σ' εύχαριστήσουμε."

«Τά άλογα τών Ξέρων απ' τó δρόμο, για νάρθουν μονάχα τους, σκόρπισε ó ματάζης Ματάζε. Κατίβησε λοιπόν άπομασιτικά απ' τó κάρρο και μπήξε στο γέμι άργα και βαρετά, όπως ταίριαζε σ' έναν άνθρωπο που ήταν παραταχτής στο χωριό του. Μά αχτε για νά στήθει δέν θέλησε να παραδειχτεί πως ή γυναίκα έδειχνε, όσο άωροη κι' άν ήταν, ανετέλεσε καθόλου, ώστε νά πάχη την άποφασί του και νά μη μέσα στο γέμι.

Καίτοις χωριάτες ήταν μαζεμένοι έξω. Καθόντοσαν έμπρός στά τραπέζια και έπιαν. Στην άσχη, δέν τού έδωσαν καμιά σημασία. "Έπειτα όπως ó ένας τους σκόρπισε και πήγε κοντά του.

—Αί, Ματάζε, ού είσαι; τού έλεε. Καλός όσος... Δέν με θυμάσαι; Είναι ó Κίρο, απ' τó Μπαλτζί. Με γνώρισες τούρα; Βασιλική, φέρε ένα πιτήρι τού υπάριμα Ματάζε!

Ο Ματάζε κάθησε κι' ó Κίρο άρχισε τίς συστάσεις:

—Έφαγτε ποιος είναι αυτός εδώ; έλεε στους χωριάτες. Είναι ó Ματάζε, ó τοσκαματτής τού Προσέλιου, Λεβεντιάφωτος! Μά για πές μας, Ματάζε, πός μας ήρθες από δω;

Μά ó Ματάζε δέν άκουσε πιότα. Είχε τιά μάτια του ζωομοιμένα έπάνω στην Ξενοδόχα, τή Βασιλική, που στεκόταν πίσω απ' τόν πάγκο της. Ήταν μιά γαρή, πορτοκί γυναικα, πολύ νέα. Είχε τιά μπρούστα γυμνά και τιά μάτια της βαρετά και πετούσαν φλόγες... Καί πάντα γελούσε.

«Γιατί με κοιτάς έτσι και γέλαςι αυτή ή γυναίκα; συλλογίστηκε. Μήπως γιατί με βρήκε που κοιμόμωνα έπάνω στο κάρρο, ή μήπως γιατί δέν της γάινοναι και τόσο γέρος άκοιμα; Μά ó Κίρο δέν τού άρχισε χωριά για σκέψεις.

—Γιά πές μας, τού Ξενοδοχε, πός μας ήρθες από δω; —Πός ήρθα; έλεε ó Ματάζε που άκουσε νά τον κρινή ή γυναίκα, τ' άλογα μ' έφεγγαν. Είχα άποκοιμηθεί λογικά κι' έβρινα λυσοδρομώσαν. Όταν ξύπνισα, είδα τή γυναίκα μπροστά μου!

Οί χωριάτες γέλιασαν κι' ή Ξενοδόχα γέλιασε κι' αυτή επίσης και έλεε:

—Τά άλογα βρισκων μερικάς φρες τó δρόμο καλύτερα κι' απ' τόν άνθρωπο!

Ο υπάριμα Ματάζε γέλασε κι' αυτός και παρόγγυλε κρασί για τήν παρτί.

Τó γλέντι είχε άντρησε σέ λίγο. Τó κρασί ήταν καλό, οί άνθρωπα, χωροταχθέντες, τιά μάτια της Ξενοδόχας πετούσαν σκέψες. Καί σέ μιά στιγμή ó Κίρο έσχερε στο αήτι τού Ματάζε και τού ρώτησε:

—Είδες; Όμορφη κοπέλλα τίλος άντων αυτή ή Βασιλική!..

—Ναι, άωροη, άποκρίθηκε ó υπάριμα Ματάζε.

—Έτσι ήταν κι' ή μάνα της, ή Σαρκοτοβίχα, έτσι άωροη! Έσοκοστη στο Άντιμωβó. Πόσοι και πόσο μαζαροβήκανε για γάμο της... Όστόσο, ή κοπέλλα δέν είχε άρρωθός τó ίδιο. Είχε παντρευτεί αυτή, μιά ό άντρας της πέθανε. Τούρα είναι χήρα.

Ο υπάριμα Ματάζε είχε έρθει στο ζέφι, ή Ξενοδόχα όλο και τού ζωομολούσε. Σέ λίγο ή πόρτα άνοιξε και κωνοίχτες παρτίε μπήκανε μέσα. Μαζύ τους ήταν κι' ένας μουζικάντης, που έπαζε βιολί.

—Παίζε, παιδί! φώναζε ó Ματάζε. Καί σό, γαρή Βασιλική, φέρε κρασί εδώ, σέ όλους, μ' άουδ; σέ όλους!..

Οί χωριάτες άρχισαν νά πίνουν στην όγειά τού υπάριμα Ματάζε. Ο Κίρο σκόρπισε για νά χωρήει. Σκόρπισε κι' ó ματάζης Ματάζε. Τó βράδι έπαιζε, οί χωριάτες χτυπούσαν παλιμάσια. Έπειτα, ó Κίρο κάθησε κι' ó υπάριμα Ματάζε γέμισε και κούταξε τή Βασιλική. "Ε-

κείνη κατάλαβε τó σκοπό του και ζωομολούσε πλησίωσε κοντά του. —Στήν όγειά τού Ματάζε! φώναζε ó Κίρο.

Ο υπάριμα Ματάζε σκόρπισε πάνω και χόρευε μαζί με τήν κόρη της Σαρκοτοβίχας. Θάρωσε και τιά νεάντα που είχαν Ξενοδοχίσει πίσω. Χόρευε, τριπούσε και κούταξε φλογισμένος τιά μάτια, τó λαμό και τιά μπρούστα της Βασιλικής. Πετούσε λεγτά με τή φρόχια στο μάγκο, στο βιολί!..

Η όρα είχε περάσει, τιά ζωορία λειούσαν ξέω. Μεσάνυχτα κόντεαν. Οί χωριάτες άρχισαν να σερβονώνουν και νά άπομαρκετούν τó υπάριμα Ματάζε.

—Κανέναις δέν θα πληρώση! φώναζε εκείνος. Όλα διακά μου εινε άποφε!

—Νά ζήσης, Ματάζε, νά τιά γιλάσης! φώναζαν οί χωριάτες.

Όσοι είχαν γάγει πιτά, μονάχα ó Ματάζε έμεινε, με τόν Κίρο για τήν Ξενοδόχα. Μά ό ταν έβγαλε τó πογγί του για νά πληρώση, τιά λεγτά του δέν έφτανιν. Είχε πετάξει τόσα και τόσα στο μάγκο, στο βιολί! Κούταξε σάν άποδολομένο τήν κόρη της Σαρκοτοβίχας.

—Καί τούρα... μουμολούσε.

—Τί τούρα; έλεε εκείνη. Άπό έναν άνθρωπο σάν κι' έμένα, τιά λεγτά δέν χάνονται.

—Μπράβο, Βασιλική, έλεε ó Κίρο, νά τιά γράμης. Λεγτά απ' τó Ματάζε δέν χάνονται.

—Μά... με Ξέρεις έμένα και δέχεται νά μου κινή; πιστώσαι; ρώτησε μ' άπορία ó ματάζης Ματάζε.

—Καλέ, και πός δέν σε Ξέρω!.. άποκρίθηκε ή κόρη της Σαρκοτοβίχας. Δέν είσαι ó πατέρας τού Ματέγνα σου;

—Τά άλογα τών Ξέρων τó δρόμο, Ματάζε! φώναζε ó Κίρο.

Ο Ματάζε γιατί θέλησε νά πη, μιά σωπασε. Τού φάνηκε πως τιά μάγουλα της Βασιλικής είχαν ζωκινώσει Ξεφανα. Γελώντας, κληνύχτισε κι' άνέβηκε στο κάρρο του.

Όταν έφτασε στο σπίτι, ó Ματέγνα έτρεξε άνησχος κοντά του.

—Πού ήσουν, πατέρα; τού έλεε. Τί έπαδης και γυλιόεις τόσο άργα;

—Ματέγνα, απάντησε ó ματάζης Ματάζε, Ξέρεις... μ' έπιασαν κλέφτες και μου πήραν

τιά λεγτά!

—Σ' έπιασαν κλέφτες; ρώτησε ó Ματέγνα. Πού; Στο δάσος τού Ίλιανλίου;

—Όχι, άποκρίθηκε ó ματάζης Ματάζε. Στο γέμι τού Άντιμωβó! Έσκασε βίτερα στο γέμι, ένα κατίβανε απ' τó κάρρο και, χτυπόντας τó γικό του στον όμο τού έλεε:

—Γλεντιστή!.. Χαροκόπες!.. Παραλημένο!.. Όλα τιά Ξέρω, όλα... Μά δέν πειράζει!.. Γλέντα, παιδί μου! ΤΗΣ ΑΓΙΛΟΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ!..

ΓΙΟΡΝΤΑΝ ΖΟΦΚΩΦ

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Κατά τó έτος 1869, οί «Τάιμς» τού Λονδίνου έδημοσίευσαν μιά άγγελία, δια τής οποίας ó άγγελοδοτής υπέσχετο άμοιβή 10.000 λιρών σ' αυτών που θάβρισαν τó πιστοποιητικό γεννήσεως κάποιου προγονό του, γεννηθέντος κατά τó έτος 1746.

Επίσης κατά τόν Ιανουάριο τού 1894, ή γαλλική και άγγλική έφημερίδες έδημοσίευσαν μιά άγγελία, δια τής οποίας ένας πατέρας υπέσχετο άμοιβή 500.000 φράγγων σ' αυτών που θα ανακάλυπτε τó μικρό παιδί του, τó οποίο είχε άποθάρσει απ' τó σπίτι του.

Όσαύτως πρό έτών, κάποιος άνωπόγκω απ' τήν Άμερική, τού όποιου είχαν έξαφανιστεί τιά δυό παιδιά, προσέφερε ός άμοιβή σέ όποιον τάβρισκε τó ποσόν τών 15.000 άγγλικών λιρών!..

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Η σόνη με τόν καρπό γίνεται βουλό.
- Η υπεροβολική ευγένεια, καταστά άγέ-νεια.
- Η ύψους θά γίνουν κι' αυτές με τόν καρπό πεθερές.
- Ο βύταρχος μέσ' στο βούρσο του άργου-εί τόν όκεανό.
- Έκείνοι που προλέγον τó μέλλον, δέν Ξέρουν τίποτε για τή δική τους τύχη.
- Μεγάλα λόγια, μικρά πράγματα.

Ο Ματάζε σκόρπισε πάνω και χόρευε...

— Γλεντιστή!... Χαροκόπες!... Παραλη-μένο!..